

РЕШЕНИЕ

№ 7267

гр. София, 19.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 175 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ

при участието на секретаря ЛИЛЯНА ЛЮБ. АНДОНОВА
като разгледа докладваното от ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ Гражданско дело № 20231110123940 по описа за 2023 година

Предявени са установителни иски по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 153, ал. 1 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД от „Топлофикация София“ ЕАД срещу Б. Д. П. с искане да бъде признато за установено, че Б. Д. П. дължи на „Топлофикация София“ ЕАД следните суми: 2 919,96 лева, представляваща цена на доставена топлинна енергия за периода от м.05.2019г. до м.04.2021г. в ап. 55, находящ се в гр. София, ж.к. „Младост 1“, бл. 98В, вх. Б, ет. 8, аб. № 85371, ведно със законната лихва от 11.11.2022г. до окончателното изплащане на вземането; 518,80 лева, представляваща мораторна лихва за периода от 15.09.2020г. до 25.10.2022г.; 44,08 лева, представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от м.10.2019г. до м.04.2021г., ведно със законната лихва от 11.11.2022г. до окончателно изплащане на вземането и 9,69 лева, представляваща мораторна лихва върху цената на услугата за дялово разпределение за периода от 01.12.2019г. до 25.10.2022г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 23.11.2022г. по ч.гр.д. 61390/2022 г. по описа на СРС, 175-ти състав.

Ищецът твърди, че ответникът е клиент на топлинна енергия за битови нужди. Твърди, че съгласно чл.150, ал.1 от ЗЕ продажбата на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия. Излага, че ответникът не е упражнил правата си по чл.150 ал.3 от ЗЕ и спрямо него са влезли в сила ОУ. Поддържа, че съгласно действащите общи условия купувачите са длъжни да заплащат дължимите суми в размера, посочен в ежемесечно получавани фактури, в 45-дневен срок от датата на публикуване на интернет страницата на Продавача, като дружеството начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва само за задължения по изготвени изравнителни сметки. Твърди, че ответникът е използвал доставяната от дружеството топлинна енергия през процесния период, както и дялово разпределение и не е погасил задълженията си. Искането към съда е да уважи предявените иски. Претендира разноска.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника чрез назначения му от съда особен представител –адв. Т. С. С., с който се оспорват предявените иски.

На 02.01.2024г. е постъпила молба от Б. П. чрез упълномощения от него адвокат М. Й., с която са представени два броя платежни нареждания за заплатени задължения в размер на 4708,47 лева. Сочи, че задължението е изплатено изцяло.

На 14.02.2024г. е постъпила молба от „Топлофикация София“ ЕАД, в която е посочено, че на 21.12.2023г. е сключено споразумение между страните за разсрочване на плащане на задължението, като към датата на подаване на молбата същото е изплатено. Неизплатено оставало единствено вземането на ищеца за юрисконсултско възнаграждение. Искането към съда е да присъди възнаграждение за юрисконсулт в минимален размер.

С определение от 20.03.2024г. съдът е освободил адв. Т. С. от възложената му защита като особен представител на основание чл. 47, ал. 6 ГПК на ответника и е разпоредил издаване на разходен касов ордер в полза на адвоката за сумата от 350 лева – възнаграждение за подадения от него отговор на исковата молба. Разходният касов ордер е получен от адв. С..

В проведеното на 16.04.2024г. открито съдебно заседание, процесуалният представител на ищеца „Топлофикация София“ ЕАД отново е потвърдил полученото плащане на всички вземания с изключение на юрисконсултското възнаграждение в заповедното и в исковото производство. Поискал е да бъде върнат на ищцовото дружество остатъкът от внесения депозит за възнаграждение на особен представител и с протоколно разпореждане от 16.04.2024г. съдът е разпоредил да бъде върната на „Топлофикация София“ ЕАД сумата от 299,25 лева представляваща разликата над усвоената част от депозита /350 лева/ и пълния му размер от 649,25 лева.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите и становищата на страните, по реда на чл. 235, ал. 2, вр. чл. 12 ГПК, приема за установено следното:

Исковата молба е редовна, а предявените с нея искове са процесуално допустими.

С оглед правилата за разпределение на доказателствената тежест ищецът следва да установи при условията на пълно и главно доказване наличието на облигационно правоотношение по договор за продажба на топлинна енергия между страните, количеството на реално доставената от него по договора топлинна енергия за процесния период и нейната стойност.; изпадането на ответника в забава и размера на обезщетението за забава. В тежест на ответника е да докаже плащане на вземанията.

Ответникът чрез изрично упълномощения с правата по чл. 34, ал. 3 ГПК процесуален представител е заявил, че желае доброволно да изпълни задълженията си и представя доказателства за това. Това процесуално действие по съществото си съставлява признание на основателността на исковите претенции по основание и размер, което е направено от надлежно упълномощен представител на ответника, признатото право не противоречи на закона и добрите нрави и ответникът има право да се разпорежда с него. С оглед на това и на основание чл. 237, ал. 2 ГПК други мотиви относно предпоставките за уважаване на исковете не следва да бъдат излагани.

С молбата си от 02.01.2024г. ответникът е представил платежно нареждане от 19.12.2023г. за плащане в полза на ищеца на сумата от 1411,70 лева, както и второ платежно нареждане от 29.12.2023г. за плащане в хода на процеса на сумата от 3297 лева. Ищецът е признал получаването на плащанията с молбата си от 14.02.2024г., както и в проведеното на

16.04.2024г. открито съдебно заседание, като е посочил, че с тях ответникът е погасил всички процесния вземания, включително законната лихва до датата на плащането. С оглед на това и на основание чл. 235, ал. 3 ГПК, предявените искиве следва да бъдат отхвърлени поради плащане в хода на процеса.

По разноските.

Тъй като ответникът е изпълнил задълженията си в хода на исковото производство, той е дал повод за завеждане на делото, поради което следва да понесе сторените от ищеца разноски. В заповедното производство по ч.гр.д. № 61390/2022г. по описа на СРС, 175-ти състав, ищецът е сторил разноски за държавна такса в размер на 69,85 лева. В исковото производство по настоящото дело ищецът е сторил разноски за държавна такса в размер на 117,70 лева и за депозит за възнаграждение на особен представител на ответника в размер на 649,25 лева. Тоест общият размер на платените от ищеца разноски в двете производства е 836,80 лева /69,85+117,70+649,25/ - точно толкова, колкото е вписано в сключеното между страните споразумение според твърденията на процесуалния представител на ответника адв. Й.. Тези разноски са платени изцяло на ищеца, поради което не следва да му се присъждат.

Освен тях, на основание чл. 78, ал. 8 ГПК ищецът има право на юрисконсултско възнаграждение в заповедното и в исковото производство. На основание чл. 26 от Наредбата за заплащането на правната помощ следва да му бъде определено минимално юрисконсултско възнаграждение от 50 лева в заповедното производство, а на основание чл. 25, ал. 1 НЗПП, следва да му бъде определено минимално юрисконсултско възнаграждение от 100 лева в исковото производство, или общо 150 лева, които не са платени от ответника.

Както беше посочено по-горе, обаче, ответникът е платил на „Топлофикация София“ ЕАД пълния размер на разноските за депозит за възнаграждение на особен представител от 649,25 лева, но този депозит е усвоен от съда само частично до размера от 350 лева, тъй като особеният представител е освободен преждевременно поради явяване на упълномощен представител на ответника. Остатъкът от 299,25 лева съдът е разпоредил да се върне на ищеца „Топлофикация София“ ЕАД с протоколното си разпореждане от 16.04.2024г. От датата на постановяване на разпореждането за връщане, върнатата сума принадлежи на „Топлофикация София“ ЕАД и не може да бъде повече усвоена от съда, нито да бъде отнесена в държавния бюджет по реда на чл. 82 ГПК. Фактическото ѝ превеждане по сметката на ищцовото дружество е въпрос единствено на технически действия по изискването ѝ от счетоводството на съда.

Следователно ищецът „Топлофикация София“ ЕАД е получил двойно плащане на разликата от 299,25 лева – веднъж тя му е платена от ответника по сключеното споразумение, а втори път му е върната от съда. При това положение липсва пречка съдът да прихване с нея вземането на ищеца за юрисконсултско възнаграждение в двете производства в общ размер на 150 лева, в каквато насока е и искането на процесуалния представител на ищеца в проведеното открито заседание. Следователно определеното от съда юрисконсултско възнаграждение в заповедното и в исковото производство също се явява платено и не следва да бъде присъждано.

След приспадане на юрисконсултското възнаграждение, остава надплатена от ответника сума в размер на 149,25 лева /299,25 – 150/. **Тази сума от 149,25 лева е надплатена от ответника Б. Д. П. и следва да бъде отнесена от „Топлофикация София“ ЕАД за погасяване на негови текущи задължения /ако има такива/ или да му бъде върната /ако няма други задължения, с които да бъде прихваната/. В тази насока ищцовото дружество следва да осигури съдействие на ответника и неговия пълномощник адв. М. Й., тъй като видно от материалите по делото, ответникът има желание да плаща задълженията си, но пребивава извън България.**

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ поради извършено плащане в хода на процеса предявените от „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Ястребец“ 23Б, срещу Б. Д. П., с ЕГН: *****, с адрес: гр. София, ж.к. „Младост 1“, бл. 98В, вх. Б, ет. 8, ап. 55, установителни искиове по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 153, ал. 1 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, за признаване за установено, че Б. Д. П. дължи на „Топлофикация София“ ЕАД сумата от 2919,96 лева, представляваща цена на доставена топлинна енергия за периода от м.05.2019г. до м.04.2021г. за топлоснабдения имот с адрес: гр. София, ж.к. „Младост 1“, бл. 98В, вх. Б, ет. 8, ап. 55, аб. № 85371, ведно със законната лихва от 11.11.2022г. до окончателното изплащане на вземането; сумата от 518,80 лева, представляваща мораторна лихва за периода от 15.09.2020г. до 25.10.2022г.; сумата от 44,08 лева, представляваща цена на извършена услуга дялово разпределение за периода от м.10.2019г. до м.04.2021г., ведно със законната лихва от 11.11.2022г. до окончателно изплащане на вземането и сумата от 9,69 лева, представляваща мораторна лихва върху цената на услугата за дялово разпределение за периода от 01.12.2019г. до 25.10.2022г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 23.11.2022г. по ч.гр.д. 61390/2022 г. по описа на СРС, 175-ти състав.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____